

що буду я жити,
не знатиму тління.

Та ось ви, скажімо,
взяли б — ні, не багато! —
від віри мозі
пшеничне зеренце,
кричав би тоді я
від болю страшного,
наче пантера,
поранена в серце.

А що по грабунку
залишиться з мене?
Вмить я зроблюся
нездатним до труду.
А ще ж бо ясніше,
а ще ж бо вірніше —
вмить по грабунку
ніщо вже я буду.

Може, ви хочете
задля наживи
знищити віру
в майбутнє щасливе,